

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSEKTY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokość
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Z powodu święta Nowego Roku gazeta dopiero w piątek na wieczór wyjdzie.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Bern, 30. Grudnia. — Na posiedzeniu dzisiejszym rady narodowej wnosi komisya jednogłośnie o przyjęcie wniosków rady związkowej, a więc o stałe utrzymanie dotychczasowej polityki. Sprawozdawca Escher powiada, że przytoczenie powodów jest niepotrzebne, bo wspiera się na powszechnem unięśnieniu ludu. Według oświadczenia rady związkowej pomnożyły się widoki na utrzymanie pokoju i rozwiązanie kwestyi mogące Szwajcaryą zaspokoić. Komisya wynurza nadzieję, iż radzie związkowej uda się załatwić sprawę; w razie zaś przeciwnym, postanowiono bronić się do ostatniego. Z tego powodu zażądano nieograniczonego kredytu. Rada narodowa przyjmując jednogłośnie wnioski komisji bez rozpraw, powstaniem 110 członków. Escher potem oświadcza, że naród jest zgodnym, że się tą zgodą uwieczni. Niech teraz nastąpi, co chce, naród przygotowany na wszystko. Mowa ta wywarła niepoahamowane wrażenie.

Sztutgard, 30. Grudnia. — Urzędowy wirtenberski Staatsanzeiger odpiera podanie 10 deputowanych, dotyczące przemarszu wojsk pruskich, jako wdzierające się do polityki i wymierzone przeciw jasnemu prawu Prus sprzymierzonych.

Z Tybingi donoszą, że Szwajcarowie zwiedzający tamieczną akademią, ofiarowali swą służbę ojczyźnie i że wciąż Szwajcaryą zakupuje w Wirtembergii konie i żywność.

Drezno, 30. Grudnia. — Korespondent paryski donosi w Dresdner Journal, że Francya na zapytanie oświadczyła, iż się nie sprzeciwi wkroczeniu wojska pruskiego do Szwajcaryi i że o tem postanowieniu uwiadomiła rządy niemieckie południowe.

Telegraficzne wiadomości.

Frankfurt n. M., 30. Grudnia. — Frankf. Journal zamieszcza depeszę z Berna z daty wczorajszej, według której zgromadzenie związkowe w poniedziałek żadnego nie miało posiedzenia. Radca związkowy Furrer udaje się w misji do dworów południowych niemieckich. Poseł amerykański w Szwajcaryi Fay udał się do Berlina. Statki parowe na jeziorze Bodeńskim opatrują w dział. Porty szwajcarskie otaczają fortyfikacyami.

London, 29. Grudnia. — Dzisiejszy Globe potwierdza zawarcie kompromisu, według którego Rosya za ustąpienie Bołgradu, ma dogodniejszą dla siebie otrzymać granicę w Bessarabii.

Według najnowszej wiadomości z centralnej Ameryki, położenie Walkera niema być najlepsze. W Nikaragua podobno wszystkie stronnictwa są przeciw niemu.

Parowiec »Arabia« przybił z Nowego Jorku.

Berlin, 31. Grudnia. — Najj. Pan raczył nadać burmistrzowi Krüger w Memlu tytuł nadburmistrza i powołać nauczyciela przy wyższej szkole w Królewcu Schiefferdeker na dyrektora téjże szkoły.

Berlin, 30. Grudnia. — Droga telegraficzną odebraliśmy tu wiadomość o zagajeniu zgromadzenia związku szwajcarskiego. Wedle téj wiadomości jeszcze zgromadzenie nieodebrało francuskiej noty, do której przystąpiły wielkie mocarstwa, ale natomiast poselstwo mu doręczonem zostało prezydenta, w którym żąda potwierdzenia dotychczasowego postępowania. U nas wzrasta nadzieja utrzymania pokoju. Nietylko nazwiska członków komisji rady narodowej dają rękojmię umiarkowania w nich panującego, ale jeszcze u nas w kołach dyplomatycznych dobrze zawiadomionych mówią, iż nota francuska do której przystąpiły inne mocarstwa wielkie, ma wiele za sobą, bo i w Szwajcaryi i u nas będzie podobno przyjęta. Właściwy punkt, około którego cała sprawa się toczy, jest następujący: rada związkowa chce więźniów wypuścić na wolność dla zadośćuczynienia Prusom, ale wzajem żąda ustąpienia pod względem głównej kwestyi, a nie w skutek prostego uznania nieprzerwanej i utrzymującej się władzy monarszej i sądowej księcia newszatełskiego nad tym kantonem. Według orzeczenia zamieszczonego w Börsenzeitung z Wiednia, miała rada związkowa oświadczyć posłowi austriackiemu baronowi Menghengen, że wcale się wzbraniać nie będzie zadośćuczynić zbiorowemu wezwaniu wielkich mocarstw, jeżeli też Szwajcaryą zapewnią, iż przy dalszych układach będą po stronie szwajcarskiej pod względem Newszatełu. Dla nas to dosyć, że od wczoraj ustaliła się nadzieja pokoju. Nationalzeitung mówi przeto: nie masz między ludem niemieckim uczuć nieprzyjaznych przeciw Szwajcaryi, owszem życzy sobie, aby od wieków utrzymywana przyjaźń i następne była dochowana, a

więc i pokój utrzymany. Byłoby to płonnem przypuszczeniem, gdyby w Szwajcaryi sądzono, iż w Prusach jakiegokolwiek stronnictwo szuka sposobności uwikłania Prus w wojnę z Szwajcaryą. Możem to szczerze wypowiedzieć, iż w Prusach powszechnem jest zdaniem, iż królowi należy się zadośćuczynienie, a jeżeli od Szwajcaryi żądać trudno, coby jej rzeczywistemu interesowi szkodziło, to może pod względem tego punktu honorowego wystąpić z należyta uprzejmością i nieprzywiązywać zbyt wiele do formy wartości.

Francya.

Paryż, 27. Grudnia. — Czytamy dziś w Constyтуtionelu co następuje: «Wśród najsprzeczniejszych wiadomości, które w sprawie Newszatełskiej tłumnie się wnoszą, dwa są ich rodzaje, jedne tyczą się przygotowań wojennych, i nie można zaprzeczyć, że i z jednej i strony drugiej zdają się gotować na dobre do walki; widoczną jest atoli z drugiej strony rzeczą, że dyplomacya nie wyrzekła jeszcze ostatniego słowa. Musieliśmy donosić, i potwierdzamy dziś, że próbowano w tym tygodniu zgodę, ale żadnego ta za sobą nie pociągnęła skutku; artykuł wszakże umieszczony w Journalu la Suisse oświadcza, że nie można mówić jeszcze o bezwarunkowym zaniechaniu układania się dalszego. Dziś mówią o porozumieniu się czterech mocarstw, które razem z Prusami podpisały protokół londyński, względem ułożenia nowej noty do rady związkowej; dodają nawet, że propozycye w nocie téj zawarte Prusy przyjęły. Jeżeli ostatni ten punkt jest prawdziwym, czy też nie godzi się mieć nadzieję spokojnego rozwiązania sprawy szwajcarskiej.»

— Sesa ciała prawodawczego zagajoną będzie 2. Lutego.

— Panna Rachel wyjechała z Kairo do wyższego Egiptu. Zdrowie jej polepszyło się znacznie pod wpływem łagodniejszego klimatu.

(Z kor. Cz.) Kredyt ruchomy daje dywidendy nie 200 lecz 125 frank. Starania Rothschilda o zamienienie syndykatu bankierskiego na instytucję kredytową, spełzły na niczem. P. Baroche radził mu, aby się skojarzył z Pereirem. Na taką radę, Rothschild wziął kapelus i prezesa rady stanu bez odpowiedzi opuścił. Świat finansowy paryski dzieli się na cztery partye: Pereire, z dziennikami »Journal des Actionnaires« i »Industrie«, Rothschilda z dziennikiem Semaine financiere, Miresa z Journal des Chemins de fer i Millaud z la Presse. Kiedy Millaud i Pereire podnieśli na siebie laski au Foyer du Gymnase, jeden przytomny zawołał: ne craignez rien, les cannes de ces messieurs sont en or. Pan Peyrot, pisarz sumienniejszy, opuścił la Presse i przeniósł się do Siecle. P. Eugeniusz Forcade, główny redaktor la Semaine financiere, przeszedł pod sztandary Rothschilda, jak r. 1849 przeszedł pod sztandary generała Changarnier. Zmiana sztandaru nie pociąga za sobą zmiany przekonania. Rothschild i Changarnier byli i są bardzo dobrze z sobą i kto wie, czy nie sypią też same baterye. Duch partyi we Francyi obleka się dziś w płaszcz religijny albo finansowy.

Mówią ciągle o zdwojeniu kapitału banku i zapewniają, że to może się zrobić przed skończeniem przywileju tegoż zakładu, jak się zrobiło zdwojenie kapitału komptoiru eskomptowego. Ma to być na ręce Pereirowi.

Minister Fould zawiadomił urzędownie prefekta Sekwany, że cesarz przychylił się do opłat na wchodzących do giełdy. W skutek tego prefekt rozkazał architektowi miasta urządzać potrzebne do tego tourniquets, to jest, kółka krążące się. Niechętni temu giełdziści, dali prefektowi tytuł: baron de Tourniquet.

P. Cohen został zastąpiony w le Pays przez p. Basset. Urażony tem, p. Belly opuścił redakcyę dziennika. Zawsze mówią, że p. Cohen weźmie redakcyę la Presse.

Monitor zawiadomił, że d. 1. Stycznia cesarz przyjmie życzenia noworoczne ciała dyplomatycznego i ciał ukonstytuowanych, a dnia 2. przyjmie z cesarzową życzenia żon dyplomatów, dam pałacowych i t. d.

W Mureum Clary złożono krzyż pochodzący z katedry sewastopolskiej. Dnia 14. b. m. rozpoczęła się loterya darów danych w epoce wystawy, na rzecz rannych krymskich.

Nie prawda jest, aby rząd dla zachęcenia budowania domów, miał zamiar nałożyć podatek na place puste.

Cesarz proteguje towarzystwo z 1,100,000 fr. kapitału, zamierzające robić upiększenia w Plombieres.

— Anglicy bawiący w Paryżu wyrażają się z niespokojnością o sprawie perskiej. Mowa jest o posłaniu do Persyi z Anglii 8,000 wojska. Byłby to nadzwyczajnie ważny wypadek. Gdzieby wylądowało to wojsko? czy na brzegach morza Czarnego? Czy w takim razie flota angielska mogłaby morze Czarne opuścić? Wszystko zależy od nowych instrukcyi jakie prześle dwór teherańskiemu Feruk hanowi. Zawsze zapewniają, że Francya pcha Rosyą.

We wczorajszym Constitutionelu p. Amedeusz Renée wyjaśnił rzeczy dotyczące kongresu w stylu kategoriycznym i *tranchant*. Kongres się zbierze w końcu miesiąca, zajmie się sprawą besarabską, Austria i Anglia opuszczają Moldowoszczyznę i morze Czarne, potem zbiorą się dywany Moldowoskie i na wiosnę zwołany będzie nowy i ostatni kongres, który zatwierdzi losy Moldowoskie. Instrukcje tureckie wczoraj nadeszły do Paryża. P. Renée nie powiedział czy pełnomocnicy kongresowi będą głosować według wolnej woli czy według poprzednio zawartej ugody. Była to drażliwa materya. Nie ulega już wątpliwości, że pełnomocnicy będą głosować według poprzednio zawartej ugody między Francją a Anglią. Rzeczą tę ułożył przeszłego tygodnia p. James Wilson przysłany przez lorda Palmerstona do samego cesarza. Podobnie zapewne postąpi inny kongres, który się zbierze do Moldowoszczyzny. Negocjacje, które go poprzedzą będą zapewne długie i trudne.

Na balu danym dla księcia pruskiego cesarz był *trachant*. Wiele mówił z hr. Kisielwem a prawie nie mówił z lordem Cowley. Lord Cowley opuścił bal bardzo wczesnie. Cesarz dosyć tańcował i zachęcał do tańca. Rosyanka Bodisko zaprosiła cesarza do jednej figury mazurkowej. Zaproszenie i odpowiedź tej Rosyanki nie podobały się innym Rosyankom. Hrabia Kisielw jest szpetny i ma w oczach tyk nerwowy. Piękność barona Brunnowa całkiem z pod oka, jest przeważająca. Hr. Kisielw zachęca nierosyan a poddanych rosyjskich, aby się prezentowali w Tuilleryach. Hr. Kisielw zachęca także do powrotu do kraju, obiecując wyjątki fiskalne.

Wiecie, że generał Rostolan komenderujący w Marsylii był posłany do Nizy dla powitania cesarzowej rosyjskiej matki. Gubernator Nizy dał z tego powodu obiad, na którym wzniesiono różne toasta. Baron Meyendorf sprawuje obok cesarzowej obowiązki ajenta dyplomatycznego.

Dzisiejszy *Siecle* napisał śliczny artykuł za przymierzem francusko-angielskim. Cesarz nie chce w tej chwili żadnego ścisłego przymierza, bo go niepotrzebuje i ma nadzieję, że kiedy przyjdzie tego potrzeba będzie mógł zająć w Europie stanowisko przeważne. Wojskowi cudzoziemcy unosili się nad pięknością armii francuskiej, którą mieli sposobność widzieć na dwóch ostatnich rewjach. Znaleźli oni, że konie jazdy francuskiej są lepsze od koni wszystkich armii kontynentalnych. Karabiny strzelców francuskich zmniejszą wagę dział w przyszłej wojnie kontynentalnej.

Cesarz napisał list do kapitana Morrison, który ogłosił po angielsku historią jego życia. List ten pokazuje, że cesarz jest czuły na obelgi i podejrzenia i że rad kiedy znajduje o sobie sąd wytrawny.

Constitutionnel zaprzecza, aby p. Troplong starał się o krzesło akademickie po hr. Salvandy. Mówią, że stara się o nie Emil Augier.

Musi być coś rojalistowskiego w projekcie Rothschilda do założenia *Caisse du Credit des chemins de fer*. skoro się za nim *Assemblée Nationale* oświadcza. Rząd woli rozdzielić kapitał bankowy niż dać w rękę Rothschildowi broń niebezpieczną.

W tych dniach Rothschild miał się tak wyrazić w żokiej klubie o Mirésie którego nie lubi może równie serdecznie: *aparavant on disait: ce petit Mirés, aprésent on dit: ce c..... Mirés, et bientôt on dira: Monsieur Mirés.*

Spodziewają się wkrótce dekretu o zwolnieniu izb. Rząd przedstawi projekta do prawa upraszczające wydawanie sprawiedliwości. Mniejsze zbrodnie będą poddane pod sąd policji poprawczej; sprzedaż nieruchomości niżej 10,000 fr. będzie powierzona sędziom pokoju itd.

Wczorajsze Débaty oświadczyły się za zupełną wolnością wyborów to jest przeciw wyrokowi sądu kasacyjnego o biuletynach oborczych. Débaty utrzymują słusznie, że wszelkie ograniczenie wolności, nie może tylko ostudzić gorliwość mieszkańców. Rząd jest tegoż samego zdania. Rząd nie może się lekkać zbytniej wolności rozdawania biuletynów. Trudno, aby wielu śmiaków do tego się znalazło.

— Postanowieniem ministra ogłoszonym w *Monitorze* rodacy nasi otrzymali w szkole politechnicznej, połowę bursy z pierwszej dywizji Ludwik Migurski, zaś z dywizji drugiej bursy całkowite: Brzeziński Emil i Bolesław Proszynski.

Po zdobyciu Sewastopola znaleziono w jednym z podziemnych więzień przykutego łańcuchami człowieka, którego jedno ramię tak już zgangrenowane było, że lekarze uznali za konieczne jego ucięcie i w tym celu wysłali go na najpierwszym statku idącym do Konstantynopola aby tam w szpitalu dopalziono operacji. W drodze nieszczęśliwy z bólu i osłabienia umarł, a opiekującemu się sobą majtkowi w nagrodę posług i na pamiątkę ofiarował przed zgonem zaszyty w surducie pierścień. Majtek przybywszy do Paryża chciał go sprzedać Polakom, albowiem jak utrzymywał miał go danym od Polaka. Pierścień ten jest złoty, we środku kamień, po boku herb polski — napis na nim wyrzeźbiony: Pamiątka itd., a mniej widocznie snąć własną ręką dodane Józef Kuderski. Po pierścieniu tym rodzina zmarłego dowie się o nieszczęśliwych losach, które on przechodził.

W komedii Aleks. Dumasa *«la Veron de le Reine»* występuje na scenę Marya Leszczyńska. Napisała ją we 3 dni i wygrał był zakład, wtenczas miała ona tytuł *«la Jeunesse de Louis XV.»* dziś pod zmienioną nazwą przegrał go w *Gymnase* albowiem mimo znanego pobłażania publiczności paryskiej w pewnych teatrach, niechciano puścić bezkarnie swawolne rozpostanej imagiacyi wybryki. Dumasowi po dwóch takich upadkach niepozostanie jak rzec się dziedzictwa na rzecz szczęśliwszego syna. Coby powiedziano o tej sztuce w *Burgtheater*, tam gdzie dyrekcya niezezwoiliła na wystawienie sztuki *«Narcyza»* dla tego tylko, że pani Pompadour wychodzi na scenę? — W operze komicznej wkrótce wystąpi Rossi-Caccia w nowej sztuce *«Oberin.»* Dla *Odeonu* p. Brisbarre napisał komedję w 5 aktach pod tytułem: *«Les Gens de théâtre.»* W *Dellaissement* grają *«Les vilains bonshommes»* i *«le Telegraphe électrique»* dwie parodye dość zabawne.

Anglia.

London, 26. Grudnia. — Korespondencya z Paryża donosi do *Morning Post*: Mam wszelki powód utrzymywać, że konferencje rozpoczną się 29. m. b. i nie dłużej trzech dni trwać będą. Każdego dnia odbędzie się jedna sesya. Dyskusje nie będą zbyt żywe, bo konferencje w rzeczy samej niczem więcej nie są, jak aktem zamykającym dawniejsze ugody paryskie i ograniczą się na ustaleniu sprawy Bołgradu i wysp węzowych. Ustalenie zaś stosunków dotyczących księstw Naddunajskich, ma być pozostawione innemu późniejszemu zebraniu się.

Austria.

Dzienniki wiedeńskie zastraszają się na myśl założenia banków prowincjonalnych. Jedno w drugie z tych pism broni to banku uprzywilejowanego, to banku kredytowego, a najbardziej lęka się decentralizacyi interesów giełdowych, a ztąd i rozwinięcia się przemysłu miejscowego i istnienia interesów miejscowych samodzielnie bez oglądania się na Wiedeń. Tymczasem Wiedeń pochłania nie tylko całe ruch giełdowy w państwie austriackim, ale niedoścignione. Dotychczas o 4ch tylko bankach jest mowa, to jest z 4ch miast starają się o to: z Pragi, Pesztu, Tryestu i Wenecyi; ale *Ost-Deutsche Post* chcąc obrócić ten projekt w śmieszność mówi o 22 bankach, ponieważ tyle jest krajów koronnych. My wątpimy, aby nawet 4 banki przyszły do skutku, ale ta zgodność dzienników wiedeńskich pod tym względem, kiedy w każdej innej sprawie zajądła między nimi panuje nienawiść, dowodem jest tylko, jak ścisłe węzły przyjaźni istnieją między redakcyami wiedeńskimi a wiedeńskimi kapitalistami.

Szwajcarya.

Bern, 24. Grudnia. — O dotychczasowym biegu czynności względem *Newszatelu* mogę Panu donieść: Posłowie, angielski i amerykański, pierwsi uchwycili rolę pośredniczą; u posła amerykańskiego odbywały się sesje wszelkich poselstw, na żadnej jednak nie znajdował się prezydent związku. Posłowie Anglii i Ameryki pośredniczyli raczej między innymi reprezentantami i prezydentem związku. Przedłożono radzie związkowej projekt do zgody i zawiedziono o tem przez telegraf rządu interesowanych państw; niektóre z nich przesyłały wczoraj już odmowne odpowiedzi. Mówią, że i poseł austriacki dokładał wszelkich starań, aby przywieść obie strony do zgody, gdy poseł francuzki — zgodnie z *Monitor* — neutralnym się okazał, poseł zaś bawarski nastawał na to, aby Prusom nie odmawiać satysfakcyi.

Bern, 25. Grudnia. — Następujące pismo wydała rada związku do rządu kantonów w Szwajcaryi.

W położeniu kraju obecnym, tak zatrwającą widziemy się być spowodowani, uwagę panów szczególniej zwrócić na posługę policyjną, prosząc abyście dolożyli starań, żeby z całą energią na dwa kierunki policya swą zwróciła baczność. Z jednej strony jest rzeczą dowiedzioną, że najęci szpiedzy i ajenci burzyciele (*agents provocateurs*) obiegają kraj cały, pierwsi śledząc środki obrony kraju, drudzy starając się przez rozmaite wieści rozsiewać niezgodę i przytłumiać dobrego ducha; ostatni zwracają się do obcych, szczególniej do wychodźców politycznych, starając się ich nakłonić do działania rewolucyjnego w ojczyźnie, albo przynajmniej do oświadczeń w tej myśli objawianych. Chcielibyśmy przeciw takim osobom. Równie konieczną zdaje nam się być rzeczą, przeszkodzić, o ile to od nas zawisło, aby cudzoziemcy w naszym kraju nie poznawali zamachów niebezpiecznych przeciw innym państwom. Okazmy przez postępowanie, że sprawa nasza jest narodową i honorową, obrona praw naszymi celom demagogicznym. Prosimy przeto pana, abyś nowy napływ politycznych wychodźców wstrzymał, nad będącymi zaś w kraju silnie czuwał i im oświadczył, aby się chronili wszelkich manifestacyi politycznych, jako i wszelkiego rodzaju potajemnych zamachów, w razie przeciwnym wydaleni będą z kraju. W końcu wynurzamy życzenie nasze, abyś pan zechciał użyć całego swego wpływu żeby prasa szwajcarska z godnością donosiła o położeniu rzeczy, pogardzając gminnymi obelgami i gołosłownymi wezwaniami.

Zürich, 25. Grudnia. — Tegoroczne Boże narodzenie zawitało nam w stroju wojennym. — Wczoraj z rana odszedł ztąd batalion do Szaftuse, złożywszy poprzednio przysięgę w ręce prezydenta Dr. Zehndera. Inne dwa bataliony ruszyły ku granicy i baterya jedna i jedna kompania strzelców celnych. Wszystko to odbywa się z wszelką nader spokojnością i godnością.

Włochy.

Z Turynu pod d. 22. Grudnia piszą: 19. m. b. o godzinie 4ej z południa udała się deputacya złożona z panów Farini, Biancoli, Ercoloni, Cesari i Mamiani do hrabiego Cavour, oddając mu medal złoty, ofiarowany mu przez mieszkańców legacyi, jako znak hołdu i uznania zasług jego, jakie w ich sprawie położył na kongresie w Paryżu. Ta sama deputacya wręczyła jenerałowi de Lamarmora szpadę honorową. Obaj mężowie podziękowali jej w wyrazach czułych za oznakę czci i szacunku oświadczając, iż w tym kroku upatrują najwyraźniejszy dowód, jaką sympatyę wniesca polityka króla u wszystkich ludów włoskich.

Z Neapolu donoszą pod d. 22. Grudnia do Norda: Nie można nie poznać, że strach, obawa, o władnęła tu wszystkich, i zamiast żeby się zmniejszała, z każdym dniem się zwiększa, bo opinia publiczna przypisuje znaczenie wielkie lada zdarzeniu. Wszędzie się boją, aby w powietrze ich nie wysadzono. Ta obawa, to ciągłe drganie, czyni nas jeszcze bardziej reakcyjnymi niż byliśmy, i tak wyobrażenia publiczności upatruje w ostatniej eksplozyi ducha niszczącego i djabelskiego wolnomyślnych. — W tym wypadku nie widzę ja atolinic więcej, tylko skutek naszego niedbałstwa i dowód panujących tu nadużyć. Ofiary tego wypadku są wielkie; na miejscu, w którym eksplozya się wydarzyła, utraciło najmniej 30 ludzi życie; innych zabiły lub ranily kamienie w powietrze wysadzone.

Hiszpania.

Z Madrytu donoszą pod d. 22. Grudnia: Minister spraw wewnętrznych pan Necedal, zdaje się być pewnym swego stanowiska; oznajmia, że każdego czwartku będzie miał u siebie towarzystwo, co w Hiszpanii jest nowością.

— Posłowie przeznaczeni do Wiednia, Turynu i Washingtonu gotują się do wyjazdu.

— Dzienniki religijne głoszą ciągle o przywróceniu inkwizycyi i twierdzą śmiało, że rząd zajmuje się szczerze tą myślą.

— Policya wydała wszystkich z Madrytu, będących bez sposobu utrzymania i nie należących do mieszkańców starych Madrytu. Temu też to środkowi przypisać należy, że nie słyhać tu o żadnych złodziejstwach, chociaż wielka panuje drożyzna. Tem większymi są one w prowincyi. W Antequera, w prowincyi Malaga, upoważnieni zostali od władz właściciele dóbr, uzbroid się i swą czeladź, aby skutecznie oprzeć się bandom rozbójniczym walęsającym się.

Madryt, 22. Grudnia. — Wielu wydalonych karlistów prosilo o pozwolenie powrotu i otrzymało takowe. Na wezwanie rządu wracają w tych dniach do kologium Lojoli do prowincyi baskijskich Jezuiti z wyspy Malorca. Mówią, że ojcowie opuścili 16. m. b. wyspę.

Turcya.

Z Tryestu pod dnem 25. Grudnia donoszą z Konstantynopolu z d. 19. Grudnia, iż Feruk Khan miał 20. m. b. ruszyć do Paryża, gdy wszelkie znoszenia się z lordem Redcliffe do żadnego nie doprowadziły były skutku. Reszty Basza radzi Persyi, aby ustąpiła.

Z Wiednia, 26. Grudnia donoszą: Z powodu ściągania się wojsk rosyjskich nad granicą perską postanowiła Porta poprowadzić korpus obserwacyjny w Erzerum, mający terytorium Eufratu zasłonić. Komendantem korpusu tego obrany jest Ismail basza.

Indye.

Rząd indyjski wydał następną odezwę zapowiadającą wydanie wojny Persyi przez Anglię:

„Jeneralny gubernator indyjski postanowiwszy z rozkazu rządu Jéj K. Mei, zebrać siły angielskie w Bombay dla pełnienia służby w zatoce perskiej, uważa za swój obowiązek wytłuszczyć powody, które krok ten spowodowały.

W styczniu 1853 r. zawarty został traktat pomiędzy podpułkownikiem Sheil, postem i ministrem pełnomocnym królowej przy szachu perskim i pomiędzy J. wys. Sudi-azimem, czyli pierwszym ministrem rządu perskiego.

Tym traktatem rząd perski zobowiązał się wojsk swych nie wysyłać do Heratu, wyjąwszy gdyby wojska kabulskie, kandacharskie lub inne opanowały Herat. Rząd perski zobowiązał się prócz tego w razie wysłania wojsk swoich nieprowadzić sił do Heratu, lecz je natychmiast cofnąć do Persyi, jak tylko wojska obce na własne wrocią terytorya.

Rząd perski zobowiązał się również nie mieszać się pod żadnym pozorem w sprawy Heratu czy to biorąc w posiadanie i zajmując go czy domagając się zwierzchnictwa lub rządu wyjąwszy pośrednictwo, które mogło istnieć pomiędzy obu stronami z czasów Gar-Mohameda.

W ostatnich czasach rząd perski zrzekł się uroszczeń do bicia monety, władzy nakazywania Kootbeh (modlitwy za panującego) i wszelkich innych atrybucyi stanowiących zależność Heratu od rządu perskiego.

Zawarownem było równocześnie, że póki rząd angielski nie wmięsza się w sprawy Heratu, zobowiązania rządu perskiego pozostaną ważnymi i stanowczymi. Z drugiej strony zobowiązano się w mieniu rządu angielskiego, że gdyby i jakie mocarstwo obce chciało się mieszać w sprawy Heratu, rząd angielski na prośbę ministrów perskich nie odmówi mocarstwu temu rad przyjaznych w celu utrzymania niepodległości Heratu.

Gdy rząd angielski wiernie i stale trzymał się swoich zobowiązań, rząd perski objawiał nieustanną chęć wyłamania się z przyjętych na siebie powinności.

W Grudniu 1855 roku rząd perski zapowiedział w artykule zamieszczonym w „Urzędowej Gazecie Teherańskiej“ zamiar swój wystąpienia siły zbrojnej do Heratu, dając za powód że Emir Dost-Mohamed, naczelnik Afganistanu, namówiony przez swych sąsiadów zawładnął Kandahar, że za ich pomocą pomyślny osiągnął skutek i zamierzał udać się w pochód przeciw Heratowi, i że demonstracya zbrojna w kierunku Heratu konieczną jest dla spokojności Khorasanu.

Jeżeli wyraz „sąsiedzi“ ma oznaczać Anglików, powyższe twierdzenie zupełnie jest błędne. Żadna namowa ani pomoc pośrednia lub bezpośrednia nie miała miejsca ze strony rządu angielskiego i kiedy twierdzenie to wyrzeczonym zostało, Emir Dost Mohamed o ile rządowi W. Brytanii było wiadomo, nieobjawiał zamiaru maszerowania przeciw Heratowi.

Rząd perski niemniej przeto jednak wykonał swe zamysły. Nietylko bowiem wojska perskie naszły terytorium Heratu, chociaż ewentualność mogąca czyn podobny usprawiedliwić nie spełniła się, lecz nadto obległy miasto; rząd perski przywłaszczył sobie prawo mianowania naczelnika Heratu, a nawet posunął się aż do ogłoszenia Heratu terytorium perskim.

Obleżenie Heratu trwało kilka miesięcy. Przed rozpoczęciem i w ciągu trwania jego, Persya nie miała nieprzyjaznych swych uczuć dla Anglii, a świeży ruch wojska perskiego okazał uporczywość w zaczepce równie niesłusznej, jak przeciwniej dobrej wierze.

Postępowanie Persyi uważane jest przez Anglię za krok nieprzyjacielski; nadaremnie żądano zadość uczynienia. Opuszczenie terytorium Heratu przez Persów wymagane było jako wstęp do pojednania w zatargach wywołanych przez Persyę. Zadanie to otrzymało odpowiedź wykrętą, a według ostatnich wiadomości armia perska jest jeszcze w Heracie.

Ponieważ przedstawienia przyjacielskie nie odniosły skutku, a rozsądne żądania odrzucone lub pominięte zostały, staje się rządu angielskiego potrzebą przedsięwziąć środki, któreby przekonały rząd perski, że uroczyste zobowiązania zaciągnięte względnie Anglii nie mogą być bezkarnie gwałcone, któreby stały się rękodzielną przeciw nieustannemu naruszaniu dobrej wiary.

W tym celu wojska otrzymały rozkaz zgromadzić się w Bombay, wsięść one na okręty, gdy potrzebne przygotowania ukończone zostaną. Następne działania, gdy wojska znajdować się będą w zatoce perskiej, zawisnąć będą od wypadków i polityki Anglii i od rozkazu jeneralnego gubernatora Indyi.

(podp.) Edmonstone, sekr. rządowy.

Kronika miejscowa.

Poznań, 31. Grudnia — Dziś kończymy rok 1856. Dał nam w świecie europejskim pokój na początku, a na końcu niepewność jego utrzymania. Pozostawiamy troski o niego wysokiej dyplomacyi, a rozstrzygnięcie Opatrzności, która wyłącznie stanowi o losach tak ludzi, jakoteż narodów. Słowem naszym nie niedodamy, nie nieujmiemy, zwracamy się przeto do skromniejszych naszych stosunków, które w ubiegłym roku ni się pogorszyły, ni polepszyły. Pod wpływem dawnych nieurodzajów i pomoru między bydłem i trzodami owiec, gospodarze nasi wiele ucierpieli i trzeba wielkiej wytrwałości, energii i oędrności, aby utrzymać to, co jest, nie myśląc o nabytkach. Trzeba na wzór ś. p. Brzostowskiego zmarłego w augustowskim, a którego piękny rys życia podaliśmy w jednym z poprzedzających numerów, trzymać wciąż kredkę w rękę i obliczać się ściśle w rozchodach i dochodach. Niemasz tak zwątpia-

tego położenia, z któregooby się niemożna wydobyć, jeżeli usilna wola połączy się z gruntownym namysłem. Takiej pracy i Bóg pobłogosławi i da owoc, którym i dom obdzielimy i dobru pospolitemu przyjdziem w pomoc. Tylko rąk opuszczać nienależy. Przybyło nam w roku ubiegłym wiele drog bitych po powiatach, jedna wielka kolej żelazna z Poznania do Wrocławia i to niemało przyczyni się do pomyślności naszój. Jedno nas niepokoi, to upadająca pomoc naukowa, dzieło wiekopomnej pamięci Marcinkowskiego. Spodziewamy się atoli, że głos podniesiony za nią nieprzejdzie marnie i że tyle młodzieży obudzającej najpiękniejsze nadzieje nie będzie opuszczonych przez ziomków przekonanych o zbawiennym wpływie oświaty na nasze stosunki. Kończąc więc rok obecny, bierzmy się całemi siłami w nowym, abyśmy przynajmniej tego z rąk niewypuścili, co już posiadamy i co nam chlubę przynosiło. Przy usilnej pracy, gruntownym namysle i wzajemnem wspieraniu się Bóg nas nie opuści.

— Magistrat tutejszy zwołał na nadzwyczajne posiedzenie reprezentantów miasta, z powodu załatwienia niektórych przedmiotów niedozwalających zwłoki. I tak czwarta posada nauczycielska po śmierci Dr. Loewenthala, przy szkole tutejszej realnej ma być obsadzona. Ponieważ rozpisano współzawodnictwo między kandydatami na tę posadę, przeto zgłosiło się już kilku do niej, a między tymi rektor progimnazjum z Neustadt-Eberswalde, którego sobie życzy magistrat na osieroconą posadę z powodu jego zdolności. Tymczasem rektor rzeczony wniósł z d. 1. Stycznia r. p. podziękować za swą dawniejszą posadę, jeżeli ma być przyjęty w poczet nauczycieli tutejszej szkoły realnej od Wielkiej Nocy, a więc wczas być uwiadomionym o swym powołaniu. Radca sprawiedliwości Tschuschke niepoczytuje, aby wybór nowego nauczyciela niecierpił przewłoki, professor zaś Müller przemawia za pospiechem, gdyż kandydat powinien być wcześniej zawiadomionym o swym wyborze, ażeby na Wielkanoc mógł się przenieść do Poznania. Zgromadzenie atoli oświadcza się głosami 19 przeciw 3 za odroczeniem wyboru nowego nauczyciela aż dozwyczajnego posiedzenia. Drugim przedmiotem przyspieszonych obrad było przybicie piekarkowi Herse dostawy chleba do zakładów miejskich, jako najmniej żądającemu za dostawę. Reprezentanci uchwalili na ostatnim posiedzeniu, aby przyderżono dostawę chleba najmniej żądającemu, a na spóźnione podania weale niezważano. Piekarz Herse, który dostawiał dobry chleb, najmniej za przyszłą dostawę między współubiegającymi żądał, tymczasem po czasie wyznaczonym na oferty, zgłosił się kupiec Krug i zobowiązał się za ofertę Hersego dostarczać chleb i nadto 25 tal. ofiarował na rzecz ubogich. Ofertę przyjął magistrat pod zastrzeżeniem zatwierdzenia ze strony reprezentantów. Piekarz Herse odwołał się do uchwały reprezentantów i prosił aby jemu przyderżono dostawę, jako najmniej żądającemu i ofiarował nadto 50 tal. dla ubogich. Reprezentanci oświadczyli się przeciw wnioskowi magistratu który przyjął ofertę Kruga i przeciw podarunkom ofiarowanym. Uchwalają: magistrat zechce dać objaśnienie, dla czego odstąpił od uchwały reprezentantów miasta i ma zawiesić zawarcie kontraktu z Krugiem i Fabrycyszem.

Rozmaite wiadomości.

— Przed trzema laty żyd pewien przyszedł wierzorem do znajomego sobie chrześcianina w Hanau, prosząc go, by mu towarzyszył przez pobliski lassek, gdzie niekiedy zdarzały się rozboje, albowiem ma przy sobie 600 tal. Obaj wyszli z domu i przebyli szczęśliwie las przez nikogo nie nagabani, lecz zaledwie minęli go i zostali się z sobą, zamaskowany jakiś człowiek rzucił się na żyda, zwałił go kijem przez głowę i powalonemu na ziemię zabrał pieniądze. Nazajutrz znaleziono żyda zabitego. Nazajutrz znaleziono żyda zabitego. Podejrzanie padło na towarzyszącego żydowi chrześcianina, rozpoczęto zaraz śledztwo i znaleziono w jego pulpicie pieniądze żyda. Okoliczność ta potępiła obwinionego, a sąd przysięgłych, pomimo wypierania się oskarżonego, uznał go winnym, i wkrótce potem ścięto go. Wdowa po straconym mordercy poszła w rok potem za mąż za czeladnika swego. Kilka tygodni temu stawiała się ona przed urzędem, zeznając, że trapiąca wyrzutami sumienia, które jéj ani chwili spokoju nie dają, musi oskarżyć siebie i swojego drugiego męża o morderstwo żyda i niewinne stracenie pierwszego męża. Chcąc się bowiem tego ostatniego pozbyć i iść za czeladnika, z którym potajemnie miała miłostki, korzystała z przybycia żyda i namówiła czeladnika, aby żyda zabił, a worek mu zabrany sama mężowi swemu podłożyła. Zeznania jéj wówczas były potępiające męża i przyczyniły się do jego zguby. Wszystkie te zeznania dziś ona odwołuje. Aresztowano ją zaraz i jéj męża drugiego, wniosiono sprawę przed sąd, uznano oboje za winnych i skazano na śmierć.

Wiadomości literackie.

Poznań, 30. Grudnia. — Nakładem księgarni J. K. Zupańskiego wyszła „Historia królów i książąt polskich Teodora Wagi, ze sprostowaniami i dodatkami J. Lelewela.

— Poezyi część dozwoloną w Królestwie polskiem Adama Mickiewicza, nabył księgarz warszawski p. Merzbach za 25,000 fr. na lat dziesięć.

Przybyli do Poznania 31. Grudnia.

BAZAR: Stablewski z Sliwna, Błociszewski z Przecławia, Taczanowski z Kuczkowa, Mikorski z Wyganowa, Kierski z Podstolic, Suchecki z Polski, Okulicz z Potarzyca, Paliszewski z Gębic, Koczorowski z Piotrkowic, Jaraczewski z Jarażewa, Wierzbicka z Starego, Lutostanski z Nieborzyna.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Passeck z Lipska, Bredow z Berlina, Żychliński z Pierska.

HOTEL DREZDZENSKI MYLIUSA: Garczyński z Prochnowa, Wolański z Kąjewa, Ropolewski z Góry, hr. Plater z Psarska, Chłapowska z Bonikowa, Kęszycki z Błociszewa, Kaplan z Hamburga, Sochaczewski i Katzenellenbogen z Krotoszyna.

HOTEL DU NORD: hr. Bniński z Popówka, Busse z Jankowa, Anders z Pawłowska. Potworowski z Wrześni, Kunath z Niegolewa, Glass z Kościana.

HOTEL BAWARSKI: Brudzewski z Ottorowa, Rekowski z Gorazdowa, Koszutski z Dziadkowa, Janiszewski z Baszkowa.

POD CZARNYM ORŁEM: Łaskowski z Strzelna, Thüme z Łopuchowa, Szulcowski z Boguniewa.

HOTEL BERLINSKI: Schreiner z Bydgoszczy, Haak z Nowca, Suchorzewski z Węgierska, Jesnitzer z Sroczyzna, Plesch z Pily, Kaatz z Nakła, Friedmann z Krotoszyna.

HOTEL PARYZKI: Krogh z Głogowa, Koszutski z Mielżyna, Arędzki z Wrześni, Sławoszewski z Ustaszewa, Suchorzewski z Puszczykowa, Sokolnicki z Bąblina, Bandelow z Łatalic, Kadow i Bukowski z Ruchocinka.

POD TRZEMA LILIAMI: Batkowski z Dąbrówki, Lange z Śremu.

Z przyzwoleniem Królewskiej Regencyi podwyższoną została opłata szkolnego od Nowego Roku 1857. w ten sposób, że od czasu tego płacić się będzie:

za ucznia, którego rodzice lub opiekunowie opłacają podatek komunalny, 20 Tal. rocznie, za ucznia zaś, którego rodzice lub opiekunowie nie opłacają podatku komunalnego, 24 Tal. rocznie.

Poznań, dnia 27. Grudnia 1856.

Magistrat.

Wypowiedzenie

listów rentowych prowincyi Poznańskiej.

Z odwołaniem się na przepisy banku rentowego z dnia 2. Marca 1850. r. §. 41. i następne, zawiadomiamy posiadzcili listów rentowych prowincyi Poznańskiej, iż przy odbytem dziś według przepisów losowaniu listów rentowych, w terminie 1. Kwietnia 1857. r. płatnych, następujące numera wyciągnięte zostały:

Lit. A. na 1000 Tal.

221. 389. 859. 985. 1475. 1630. 1706. 1851. 2218. 2327. 2444. 2580. 3003. 3123. 4112. 4219. 4821. 5156. 5708. 6078. 6101. 6462. 6681. 7057.

Lit. B. na 500 Tal.

408. 751. 891. 1193. 1286. 1372. 1463.

Lit. C. na 100 Tal.

288. 362. 456. 542. 1306. 1590. 1692. 1751. 2396. 2768. 2806. 2915. 3391. 3811. 3868. 4427. 4526. 4760. 5888. 5968. 6006. 6032. 6104. 6467. 6626.

Lit. D. na 25 Tal.

135. 375. 749. 941. 1173. 1360. 1550. 1641. 2425. 2734. 3013. 3347. 3390. 3628. 3795. 4362. 4586. 4604. 4624. 4652.

Lit. E. na 10 Tal.

100. 202. 351. 508. 576. 973. 1020. 1167. 1421. 1657. 1981. 2459. 2714. 2760. 3178. 3197. 3222. 3582. 3815. 3898. 4176. 4368. 4574. 4588. 4734. 5306. 5307. 5360. 5803. 5842. 5863. 5912. 5952. 5966.

Wypowiadając wzywamy wyrażone listy rentowe niniejszem wzywamy posiadzcili tychże, aby imienną wartość powyższych listów rentowych za złożeniem takowych w stanie do kursu usposobionym z należąciami do nich kuponami niepłatnymi Ser. I. Nr. 14. do 16. w gotowości w terminie dnia 1. Kwietnia 1857. r. w kassie naszej odebrali.

To nastąpić może, o ile fundusze kassy naszej wystarczają, już od dnia dzisiejszego, lecz w tym razie tylko za odcinaniem prowizyi po 4 od sta od dnia zapłaty aż do niedotrzymanego terminu.

Kassa nasza nie może się jednakże wdawać w przesyłanie prywatnym osobom waluty za nadesłaniem listów rentowych, gdyż na odebranie waluty pokwitowanie natychmiastowe wystawione być powinno, co li tylko w kassie, przy złożeniu wylusowanego listu, uskutecznione być może.

Zarazem wzywamy powtórnie posiadzczy dawniej już wylusowanych i wypowiedzianych listów rentowych poznańskich, z których były płatne:

w terminie 1. Kwietnia 1852. roku **Litt. D.** na 25 Tal. Nr. 245.

w terminie 1. Października 1852. r. **Litt. C.** na 100 Tal. Nr. 1545. **Litt. E.** na 10 Tal. Nr. 270. i 938.

w terminie 1. Kwietnia 1853. r. **Litt. A.** na 1000 Tal. Nr. 1708. **Litt. D.** na 25 Tal. Nr. 1228.

w terminie 1. Października 1853. r. **Litt. B.** na 500 Tal. Nr. 534. **Litt. C.** na 100 Tal. Nr. 512. **Litt. D.** na 25 Tal. Nr. 829. **Litt. E.** na 10 Tal. Nr. 493. i 669.

w terminie 1. Kwietnia 1854. r. **Litt. C.** na 100 Tal. Nr. 278. i 1587. **Litt. D.** na 25 Tal. Nr. 132. i 1167. **Litt. E.** na 10 Tal. Nr. 172. 1530. 1587. i 1625.

w terminie 1. Października 1854. r. **Litt. A.** na 1000 Tal. Nr. 1702. **Litt. B.** na 500 Tal. Nr. 1659. **Litt. C.** na 100 Tal. Nr. 4655. **Litt. D.** na 25 Tal. Nr. 5. 209. i 456. **Litt. E.** na 10 Tal. Nr. 1706. i 1917.

ażeby nominalną tychże wartość po odrzuceniu kwot, któreby w tym czasie za kupony bezpotrzebnie wypłacone były z kassy naszej pod uniknieniem dalszej straty procentu i przyszłego przedawnienia kapitału niezwłocznie odebrali.

Poznań, dnia 14. Listopada 1856.

Królewska Dyrekcya Banku Rentowego Prowincyi Poznańskiej.

Aukcyja koni.

W poniedziałek dnia 5. Stycznia 1857. przed południem o godzinie 10. sprzedawać będę przez publiczną licytację najwięcej dającym za gotówkę w starym Rynku **przed wagą ratuszową**

dwa dobre eleganckie konie powozowe,

obadwa gniade wałachy 5cio letnie.

Zobel, Komissarz aukcyjny.

Aukcyja mebli.

W poniedziałek dnia 5. Stycznia 1857. przed południem od godziny 9. sprzedawać będę z powodu przeprowadzenia się przez publiczną licytację najwięcej dającym za gotówkę w dawniejszym lokalu handlowym **Tichauera** przy starym Rynku Nr. 74. na dole,

bardzo piękne i w dobrym stanie utrzymywane meble mahoniowe, brzożowe i inne

jako to: Kanapy pluszowe i adamaszkowe, krzesła bezporęczowe, stoły, krzesła, komody, szafy,

Mamy zaszczyt podać niniejszem do publicznej wiadomości, iż założonemu przez Panów **Rudolfa Rabsilber i Teodora Baarth w Poznaniu**

Kantorowi Poznańskiemu wapna

poruczyliśmy **jedyną sprzedaż** dla **Poznania** palonego wapna w piecach naszych w **Gogolinie i Goraszowie** w Górnym Szląsku, jako też na stacyach w **Kościanie, Czempiniu i Mosinie, Rokietnicy, Szamotulach i Wronkach**, który to Kantor jest tak zaopatrzony, iż każde polecenie na produkt nasz ogólnie za doskonały uznany, wykonać potrafi. Wrocław, 20. Grudnia 1856.

Gogoliński i Goraszowski Kantor wapna i płodów ziemskich.

Odwołując się na powyższe doniesienie, prosimy o liczne polecenia na **Gogolińskie i Goraszowskie** wapno, które najpункtualniej i najtaniej wykonać starać się będziemy. Do zawarcia układów liwerunkowych jesteśmy gotowi każdego czasu.

Poznań, dnia 22. Grudnia 1856.

Rudolf Rabsilber,

ulica Szeroka 20., ulica Butelska 10.

Teodor Baarth,

ulica Szewska 20.

Od Nowego Roku rozpoczynam drugie pół kursu jako też i nowy kurs tańca.

Co sobotę zaś odbywać się będą kompleta subskrypcyjne pod przewodnictwem naszym.

Blizszą wiadomość powziąć można w naszym mieszkaniu Hotel Rzymski Nr. 45. Poznań.

Szczepańscy.

Plasterki na odciski,

dotychczas jako najlepszy środek do pozbycia się bólu tego, — pojedynczo sztuka po 2 Sgr., — tuzin po 20 Sgr. — Prawdziwe do nabycia są u

Ludwika Jana Meyer, przy ulicy Nowej.

Dla obszernego lokalu jest w stanie obok alumnów Towarzystwa Pom. Nauk. i prywatnych, przyjąć jeszcze gimnazystów na stół i stancya.

P. Żurkowska, Wodna ul. Nr. 15. w Poznaniu.

Ekonom zdalny może mieć zaraz miejsce w **Przeclawiu** pod Rokietnicą.

Wiedeńskie Apollo-świece

są znów w zapasie, jako też wszelkie inne gatunki **Stearynowych świec**

od najniższych do najwyższych cen.

Skład gazu i rafinerya oleju

Adolfa Asch,

Poznań, ulica Zamkowa Nr. 5. w pobliżu Rynku.

Szanownym osobom zaszczycającym mnie pokupep donoszę najuniżej że cotyliko nadeszły

Rossyjskie juchty.

Caldarola, Hotel de Dresde 21.

Na **W. Garbarach Nr. 10.** jest do najęcia małe pomieszkanie na 2giem piętrze.

PACZKI

od dnia dzisiejszego codziennie po 3 i po 6 Groszy pol. poleca cukiernia **A. Szpingiera,** naprzeciw zegaru pocztowego.

zwierciadła złote, biórka, obrazy, szkło i porcelanę, również sprzęty domowe, kuchenne i gospodarckie.

Lipschitz, Król. Komissarz aukcyjny.

AUKCYJA

obrazów olejnych nowo- i starożytnych.

W środę dnia 7. Stycznia 1857. przed południem i po południu sprzedawać będę publicznie najwięcej dającym za gotowe pieniądze w Buscha Hotelu Rzymskim na parterze

bogaty zbiór starożytnych i nowszych obrazów olejnych w złotych ramach,

wystawiające krajobrazy, przedmioty religijne, morskie, rodzajowe i zwierzęce, po większej części malarzy niderlandzkich i niemieckich.

Od wtorku dnia 6. Stycznia przed południem i z południa są te obrazy na widok wystawione.

Lipschitz, Król. Komissarz aukcyjny.

W południe drugie święto uciekł złoty chart z obrozą skórzanną brunatną, przy której znajdowało się kółko stalowe. Św. Marcin 43. na dole po lewej ręce.

Najlepszych angielskich węgla można zawsze dostać w handlu żelaznym **D. Reisnera** w Śremie.

Kurs giełdy berlińskiej.

| Dnia 30 Grudnia 1856. | | Sto-
pa
pCt | Na pr.
papie-
rami. | gotowi
znę. |
|---|----|-------------------|---------------------------|----------------|
| Pożyczka rządowa dobrowolna | 4½ | — | — | 98½ |
| dito z roku 1850. | 4½ | — | — | 98½ |
| dito z roku 1852. | 4½ | — | — | 98½ |
| dito z roku 1853. | 4 | — | — | 91½ |
| dito z roku 1854. | 4½ | — | — | 98½ |
| Obługi długu skarbowego | 3½ | 82 | — | — |
| dito premii handlu morskiego | — | — | — | — |
| dito Marchii Elektoralnej i Nowej | 3½ | — | — | 79½ |
| dito miasta Berlina | 4½ | — | — | 97½ |
| dito dito | 3½ | 80½ | — | — |
| Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej | 3½ | — | — | 86½ |
| dito Prus Wschodnich | 3½ | — | — | 83½ |
| dito Pomorskie | 3½ | — | — | 85 |
| dito W. X. Poznańskiego | 4 | — | — | 97 |
| dito W. X. Pozn. (nowe) | 3½ | — | — | 84½ |
| dito Szląskie | 3½ | — | — | — |
| dito Prus zachodnich | 3½ | — | — | 82 |
| Bilety rentowe Poznańskie | 4 | — | — | 88½ |
| Louisdory | — | — | — | 110½ |
| Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk. | 4 | — | — | 103½ |

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

Dnia 31. Grudnia 1856 r.

	od		do	
	tal. 1 sgr. 1 fn.	tal. 1 sgr. 1 fn.	tal. 1 sgr. 1 fn.	tal. 1 sgr. 1 fn.
Pszonicy pięknej, szefel po 16 garn.	2 27 6	3 5	—	—
Pszonicy średniej	2 15	—	2 20	—
Pszonicy ordynaryjnej	1 25	—	2	—
Żyta przedniego, szefel	1 20	—	1 22	—
Żyta lżejszego	1 19	—	1 19	6
Jęczmienia dużego, szefel	1 12 6	1 14	—	—
Jęczmienia małego	1 2 6	1 7 6	—	—
Owsa, szefel	— 23	—	26 6	—
Grochu do gotowania, szefel	1 10	—	1 15	—
Goreh na pastwę	1 5	—	1 7 6	—
Rzepik latowy	—	—	—	—
Tatarki szefel	1 5	—	1 10	—
Ziemiaków, szefel	—	—	—	—
Masła, garniec	2 5	—	2 20	—
Siana, centnar	—	—	—	—
Słomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80g Tral.	18 22 6	19 7 6	—	—
dnia 29. Grudnia	18 22 6	19 7 6	—	—
dnia 30. »	18 22 6	19 7 6	—	—